

ХРИСТОС ВОСКРЕСНА!

НАВИСТИНА ВОСКРЕСНА!

Воскресение Христово, Света Софија, Цариград

Издава „Езичиј“ ДОО Скопје

Главен уредник: монахиња Макрина Поповска

Редакција/соработници: Горан Величковски, Јанко Илковски, Калина Трпеска
д-р Јане Коцабашија, Илиденка Петрушева, монах Агаџон Алостоловски

Дизајн: *Стиудио* Лектор: М. Е. Костова Печатаги: Т. С.

Министерство
за култура на
Република Македонија

Уводник / Лице во лице / 4

Велигден / Воскресение пред смртта / (6)

Олимписки игри во Грција / Ј. Влахос (20)

За спортот / 24

Прашањето на
автокефалноста /
Митрополит
Струмички Наум,
о. Т. Хопко и др.
32

Јанко
Илковски /
Мел Гибсон
92

Тања Битуљану /
Кутија
78

Татјана
Горичева /
Светост и
стварност
70

Горан
Величковски /
Прокураторе,
те поздраву-
ваат оние...
76

Млади теолози
88

Мали
житија
102

Насловна страница / Сарита Конеска:
цртеж, детал од иконата Воскресение

ЛИЦЕ ВО ЛИЦЕ

**Ден на воскресението е,
да се просветлиме со празникот,
да се прегрнеме еден со друг,
да ги наречеме браќа и оние
што нè мразат,
да простиме сè со Воскресението,
постапувајќи така да запееме:
„Христос Воскресна од мртвите,
со смртта смртта ја уништи,
и на сите во гробовите живот им подари“.
Христос Воскресна!
(Свети Јован Дамаскин)**

Додека постојам јас, ја нема смртта. Кога ќе дојде смртта, ќе ме нема мене. Со оваа парадигма од светот на антиката можеме да свртиме еден круг низ изминативе две-три илјади години, и да се фатиме на јадицата на онаа резигнирана воздишка од Стариот Завет, дека ништо ново под сонцето - нема!

„Прашај ја небеската птица, и ќе ти каже; гуштерите ќе ти објаснат, и морските риби...“, му беше речено на Јов, не толку многу одамна, Господ знае (Јов 12, 7-8).

Што е тоа ново што го донесе Христос доаѓајќи на овој свет? Колку сме ние домаќини, а колку гости во него, за да можеме да го сметаме за свој (дом), во оваа или онаа улога?

„Тие не се од светот, како и Јас што не сум од него“ (Јован 17, 16)...

Тоа што го разликува христијанството од сè останато, е карактерот на откровението. Можеме да го споредуваме со другите религии, можеме да ги изучуваме догмите и каноните, но она што е пресудно е Самиот Бог да ни се открие во срцето, да ни ја открие тајната на Своето присуство во нас самите.

Премин, Воскресение Христово 2004

Ова откровение за присуството потоа ја менува нашата свест во политиката на доживувањето. На пример, процесот на сознавањето добива друга димензија. Од аспект на православната духовност поголема важност има не да знаеме, туку да се здобиеме со лично искуство. ‘Вкусете и видете!’, е литургискиот повик за станување едно со Бога по благо дат, при што и ние самите, и светот во кој живееме доживуваат драматичен пресврт! Не дознаваме за Бога заради нашите сознајни напори, туку просто заради тоа што Он посакал да ни ја открие тајната на сопственото присуство во светов. Знаењето станува однос, станува љубов. Бог се покажа лице во лице, а не во загатки (Броеви 12, 8). Ова откровение го менува составот на нашето срце.

Тоа станува дом Божји, живеалиште за Оној, Кого сета вселена не Го собира, место поскапоцено од сиот космос, за којшто Христос вели дека во него нема каде главата да си ја потслони! Господ го одбрал срцето на човекот, наспроти милионите галаксии, свездени патеки и какви ти не Саганови равенки, во недопрен мир распослани низ бескрајот! Колку само понекогаш студенилото на тој мир изгледа проклето недостапна алтернатива за чудесниот метеж на нашава малечка планета!

„Јас сум Воскресението и Животот; кој верува во Мене, и да умре, ќе живее!“ (Јован 11, 25). Објавата за воскресението е таа новост што Христос му ја донесе на светот. Да не беше воскресението, нашата вера ќе беше залудна (1Кор. 15, 17).

Првото воскресение за човекот е Покајанието. Тоа е средба на човекот лице во лице со Бога, при што во човекот повторно оживува сеќавањето на Рајот, позицијата на Адам пред падот во грев и разделбата од Бога. На некој начин се присеќаваме кои сме, и толку блиско ни прозвучува Мојсеевото ‘ејјех ашер ејјех!’ **ЈАС СУМ ОНОЈ КОЈ СУМ!**

Додека философот од стариот свет ја одбегнува смртта, и заради еден архаичен страв пред нејзината загатка не доаѓа на закажаната средба со неа, и со тоа своето постоење го сведува само на престојот на земјава, Христос станувајќи Човек, пострада за нашите гревови и умре со крсна смрт, сè со една цел: да ја победи смртта! Со смртта смртта ја уништи! И ни дарува Живот вечен.

Според Свети Исак Сирин, единствен голем грев е да бидеме бесчувствителни за судот на Христовото Воскресение. **Навистина воскресна!**

Христос воскресна!

од Уредникот

